

זולה עשת

צלם-האופנה הוותיק, החגיג בתערוכתו צילומים של כל הדוגמניות הישראליות שהצטלמו אצלו במשך השנים. על קיר מיוחד תלה את תמונות כל הדוגמניות, ולאורחים נאמר שהם יכולים לרשום עליהן "גראפיטי" - כתובות והערות כאוות-נפשם. על התמונה של קארין דונסקי,

המעווה את פרצופה, כתב מישהו: "זה היה חריף", ועל תמונה של ונדי מור בעלת הפה הפתוח, כתב מישהו: "לה, לה, לה!" על תמונה של דוגמנית, שאת פניה מכסה בלון, כתב: "עדיף כך." על תמונה של דוגמנית אחרת, פנורת-פה, כתב: "הצילו!" על צילום של דוגמנית העומדת פסוקת-רגליים כתב: "אוצר טמון בין הרגליים."

שוער קבוצת הכדורגל של מכבי יפו, הרצל קבי"ן, לקח את אשתו לבית החולים לילדות בקריה, ונאלץ לעזוב ולנסוע לסידורים. כעבור כמה שעות טיילן אל בית-החולים לשאול על מצבה של היולדת. כאשר הסביר לו הרופא, הד"ר שאול דוידוביץ, כי עליה עוד להמתין כמה שעות עד הלידה, שא"ה הרצל: "מה אני צריך לעשות? ענה לו הרופא: "אתה את שלך עשית כבר לפני תשיעה חודשים. עכשיו תש-תדל רק שלא לחטוף גולים." כעבור כמה שעות ילדה אשתו בנה, שנקראה בשם קארין.

בשדירה השיעית במנהאטן בניו-יורק, שבה מועסקים עורכי-כידין ישראליים. הם יעסקו במתן ייעוץ מישפטי על החוק הישראלי לחברות ישראליות, הפועלות בארצות-הברית, ולי-חברות אמריקאיות הפועלות בישראל. בשהייתו האחרונה באמריקה פנו אל בריר עורכי-כידין רבים מישראל שירדו, והוא סירב, לדבריו, להעסיק במישרו החדש יורדים. הוא יביא מישראל עורכי-כידין שישו שם זמן קצר ויחזרו לארץ.

העיתונאי טדי לויטה טייל עם כלב-הפודל הקטן שלו ברמת-גן, כאשר לפתע תקף את הפודל כלב-זאב עני קי, ללא מחסום או רצועה.

לויטה נכנס לקרב עם הכלב הגדול, ואחר-כך הלך למישר-טרה להתלונן על-כך. כעבור כמה ימים קיבל הודעה מן המישטרה ברמת-גן להתייצב שם, ואמרו לו כי אחרי הקריה התברר להם כי גם הפודל הלך ללא מחסום או רצועה, ולכן הולכים לתבוע אותו על כך, כי על פי החוק אסור לבעלי כלבים לטייל עם החיות ללא מחסומים או רצועות. הוא גם התבקש לשחרר את עצמו ב-ערבות של 500 שקל. לויטה פנה אל ח"כ יוסף תמיר, שיגיש על כך שאילתה בכנסת.

השבוע חולקו פרסי כינור דויד בעת שעלה שרר החינוך זבולון המר על הרמה כדי לברך, נשמעו מן

היציע קולות-רעש. אך מי שחשש שהיו אלה מפגינים נגד השר, נרגע. בטעות נמכרו כרטיסים של שתי שורות ב-יציע פעמיים, והאנשים שעלה בגורלם למצוא את מקומם תפוס, עוררו את המהומות.

הבמאי יגאל שילון, שזכה בפרס במאי-הסרט של השנה עבור ביום סירטו חייך, אכלת אותה, וכה בפסלון של כינור דויד, שעליו היה חרוט בטעות שמו של דן שילון, אחיו המכהן ככתב הטלוויזיה בניו-יורק. יגאל החליט שלא להחזיר את הפסלון לתיקון הטעות, אלא לשמור עליו, מ-שום ש, אחי לא אהב את הסרט, ועכשיו הפרס הוא על שמו. שיישאר אם כן כמות

הוא. אחי לדראון עולם. אחרי הופעתו של ראש עיריית פמאגוסטה הגולה, פאפא ואסיליו, בתוכנית הטלוויזיה שעה טובה, שבה רואיין באנגלית על-ידי המנחה זני פאר, פנתה הנהלת אולפן עקיבא בנתניה אל פאר וביקשה ממנו לאתר את ואסיליו, כדי למסור לו כי ה-אולפן החליט להעניק לו שני עורים בעברית בחינם.

מני פאר אומר על תוכניתו של שר-האוצר, יורם ארידור: "לפי התוכנית הכללית שלו, יגורו הוגות ה-צעירים במקורים גדולים ו-ריקים, ויוכלו להראות לילדים שלהם בטלוויזיה ציבעונית איך פרה שחורה נותנת חלב לבן."

עציוני את תוכנית הלהקה של גידי, וציפה הודיעה לה כי שירה זה מיקצוע טוב, בנה גם מצליח וגם אוהב זאת. אחרי הצגת-הבכורה באה האם אל מאחורי הקלעים, וגם רינה סנדרסון, אמו של דני, באה לשם. אמו של דני התגוררה כמה שנים בלונדון, שם שירת אביו כנציג חברת "אל-על". מאז שחזרו אינם מפסידים אף הצגת-בכורה.

אמו של הזמר גידי גוב, מחבת את עמיתו ללחכת, "דודה" דני סנדרסון. ציפה, העובדת באגף-התיירות בירושלים, סיפרה כי כאשר גידי היה קטן, הוא אמר לה שהוא רוצה לשיר, והיא סיפרה זאת ללידתה, המפיקה מרים עציוני, שענתה לה אז כי שירה זה לא מיקצוע טוב. כיום מפיקה